

от портата отбивам се на дясно и се искачам по 6 стъпала обръщам се пак на дясно и дрънвам на едно електрическо звънче — отваря ми стара баба, а аз, слъд като ѝ кажа „Добър Ден“, влизам в своята стая. Стаята е дълга 10 раскрача и толкова широка. Има 2 прозореца, един креват, омивалник, дулап, маса, два стола и една желязна печка и за нея плащам тъкмо 27 марки или 30 лева. Освѣи това плащам за 1.50 мар. за чистене обуца; 6 марки за пране; 7—8 марки за отопление и 2 мар. за освѣщение. Тѣй шото квартирата ми излиза всичко за 40—42 марки, или 50 лева. По ефтенo неможе от това. Другитѣ българи тук живущи плащат, почти всички, по десетина марки повече.

Колкото други пари ми остават давам ги за ѣдене.

Послѣднитѣ двѣ нѣдѣли ходих почти всѣки день по доктори. При едни ходих за очитѣ си, при други за краката си. За очитѣ ми дадоха очила, а за краката корсет. Корсета ме държи прав; аз му привикнах вече, почти, и сега той не ми пречи. За краката тѣй сжщо ми прѣпорѣчаха да слѣдвам студени бани, а горението го намѣриха за съвършенно излишно. Тѣзи нѣща ми прѣпорѣчаха трима от докторитѣ-професори, които нарочно за мен бѣха се събрали заедно на консултация, — като намѣриха че аз страдам само от нервно разстройство.

С божията помощ, аз мисля да слѣдвам тѣхнитѣ съвѣти, па да видим.

За да мога да слѣдвам банитѣ, трѣбва да си намѣря стая нѣгдѣ по близо до тѣх; как ще се намѣри остава да видим, понеже се боя от скжпотия.

Това е всичко що има да ви съобщя за тукашното ми живуване.

Киров донесе ли рамката и портрета? Харесва ли се рамката на татя? Как сте дома.

С здраве

24/1 93

Ваш Пенчо

4. ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ ДО СТ. ЧАПРАШИКОВ

[Лугано, 30. IX. 1911 г.]

Побратиме,

Завчера писахъ на издателя си да ти предаде два екземпляра отъ втората частъ на моя епосъ „Кървава песень“ и, вярвамъ, той е изпълнилъ волята ми. втория задръжъ за себе си — за споменъ на моята съвсемъ побеляла брада, която надали ще видишъ вече: решилъ съмъ да я обръсна — за да не ме познаватъ кой съмъ на чужбина, както съ нея не ме познаха кой съмъ въ моя роденъ край.

Азъ се скитамъ по чужбина, и съ оскѣдните средства, които имамъ, гледамъ да лекувамъ нозете си (главата ми е още на мястото си) и пиша: дописвамъ III-та и последния частъ на Кървава